Devrim: Kazanmak İçin Gerçek Bir Şans

24.09.2023 • Bob Avakian'ın Yazıları, Genel • Yeni Komunizm

Editörün Notu: *Aşağıdaki yazı Bob Avakian tarafından yazılmış ve Devrimci Komünist Parti-ABD'nin websitesi olan revcom.us sitesinde 31 Temmuz 2023 tarihinden itibaren 5 ayrı bölüm olarak yayınlanmıştır. Bu çeviri, bütün bölümlerin toplamını içermektedir. Takipçilerimizin dikkatine sunarız.*

Birinci Bölüm: Bu İşte Ciddiyiz

Giriş:

Bazıları, bu ülkedeki kapitalizm-emperyalizmin egemen sistemini devirmeye çalışmanın, bu sistemin güçlü silahlı kuvvetlerine karşı gerçek bir devrim yapmanın, intihar olacağını savundu. Bu, birkaç yıl önce, *Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz?* 'de konuştuğum bir şey:

Toplumda radikal bir değişiklik görmek istediklerini söyleyenler de dahil olmak üzere pek çok kişi, "onlar" çok güçlü ve "insanlar berbat durumda" olduğu için devrimin mümkün olmadığı konusunda ısrar ediyor. Doğrudur, bu sistemin şekillendirdiği insan kitleleri, toplumun hangi kesiminden olursa olsun, meselelerin gerçekte nasıl olduğunu, şeylerin neden böyle olduğunu ve bu konuda neler yapılabileceği ve yapılması gerektiğini anlamak söz konusu olduğunda bir bok bilmezler ve kafalarını kıçlarındadır. Ancak bu, başka bir önemli gerçekle -milyonlarca insanın "5 DUR"un bir veya daha fazlasını gerçekten önemsediği ve birçoğunun hepsini önemsediği gerçeğiyle keskin bir çelişki içindedir. Bu, üzerinde çalışmamız, insan kitlelerini o "5 DUR"a ve insan kitlelerinin sürekli olarak maruz kaldığı korkunç koşullara nihayet bir son vermek için gerekli olan devrime doğru hareket ettirmemiz gereken bir çelişkidir. [5 DUR, bu kapitalizm-emperyalizm sisteminde yerleşik olan ve ancak bu sistemi devirecek bir devrimle

ortadan kaldırılabilecek beş büyük toplumsal çelişkiye ve baskı ve yıkım biçimine atıfta bulunur.] (1)

Bu sistemin yönetici güçlerinin, bu sistemi dayatmak için kullandıkları ölüm ve yıkım makineleriyle gerçekten çok güçlü oldukları da bir gerçektir. Ancak insanların onları gerçekten yenebileceğimizi hayal etmedeki zorluklarının büyük bir kısmı, bu sistemin "normal" işleyişinden kökten farklı bir durumu tasavvur edememelerinden kaynaklanmaktadır; bahsi geçen bu durum toplumun geniş kesimleri için, yönetici sınıfın insanlar üzerindeki "etkisi" - onları kontrol etme, manipüle etme ve sindirme yeteneğinin- kırıldığı veya büyük ölçüde zayıfladığı bir durumdur*. Temelde insanlar bunları hayal edemezler çünkü şeylere bilimsel bir yöntem ve yaklaşım ile yaklaşmazlar*. (Vurgu eklendi.) (2)

Beş makaleden oluşan bu seri, sadece böyle bir devrimin neden şu anda acilen gerekli olduğunu değil, aynı zamanda doğru bilimsel yaklaşımla böyle bir devrimin neden gerçekten başarılı olma şansına sahip olabileceğini ve **gerçekten bu kapitalizm-emperyalizm sistemi tarafından sürekli olarak üretilen tüm dehşetlerin ve insanlık için daha da büyük korkuların olmadığı kökten farklı bir dünya için yorulmadan bu devrim için bilimsel temelli bir kararlılıkla çalışmaya aktif olarak dahil edilmesi gerektiği** hakkında etraflıca tartışıyor.

Aşağıdakiler, bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin şiddetli uygulayıcılarını fiilen yenmek amacıyla milyonlarca insanı harekete geçirerek bu ülkede bir devrimi nasıl gerçekleştireceğimize, bu sistemi tamamen ortadan kaldırmak ve Kuzey Amerika'daki Yeni Sosyalist Cumhuriyet Anayasasına (3) *dayalı, kökten farklı, özgürleştirici bir sistemi hayata geçirmeye dair konuşmalarımdan ve yazılarımdan bir dizi serinin ilkidir*.

Birinci bölüm, "Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey" eserinden bir alıntı ve ardından 2022'de devrimci komünistler toplantısında yapılan sunumdan bir alıntı içerir.

Her şey, en acı şekilde ezilenlerden ve toplumun tüm kesimlerinden, önce binler, sonra milyonlar halinde, güçlü bir devrimci güç olarak, baştan beri ve tutarlı geniş bir perspektifle, tüm toplumu etkilemek ve halk kitlelerinin olayları nasıl gördüğünü ve her kurumun nasıl yanıt vermesi gerektiğini değiştirmek için ülke çapında

örgütlenmiş bir devrimci halk ortaya çıkarmaya bağlıdır. Şimdi her şey bu devrimci gücü fiilen öne çıkarmaya ve örgütlemeye odaklanmalıdır.

Ardından bu devrimci güç meydana geldiğinde, her şey gerçekten kazanmak için nasıl savaşılacağı meselesine odaklanacaktır.

Bu noktada, bu milyonlarca gücün eksiksiz, devrimci bir değişime gidildiğini açıkça ortaya koyacak şekilde seferber edilmesi ve bu hedeften geri adım atmayacak ve daha azını kabul etmeyecek şekilde yönlendirilmesi gerekecektir. Bu şekilde, toplumun her kesiminden çok daha fazla sayıda insanı kendine çeken ve öne çıkaran güçlü bir kutup oluşacaktır ve bu sistemin mevcut tüm kurumları da dahil olmak üzere toplumun her yerinden insanları devrimin tarafına geçmeye kesin bir meydan okuma ile çağrıda bulunacaktır.

Cornel West ile diyalogda söylediğim gibi: Doğru ve meşru olmamız önemlidir- Yeryüzünün lanetlilerinin yanında durmamız ve uğradıkları zulmün karşısında durmamız önemlidir- ama kazanmak zorundayız. (4)

Bu canavarca sistemin hükmünü gerçekten yıkmalı ve kökten farklı ve çok daha iyi bir şeyi hayata geçirmeliyiz. Şayet bu olmazsa en iyi ihtimalle "iyilik için savaşacağız" ama dehşet devam edecek ve daha da kötüleşecek.

Devrim İçin Dikkat Edilmesi Gereken Noktalar'ın altıncı maddesi şunu söyler: "Bu sistemi fiilen devirmek ve bugünün insanlar arasındaki yıkıcı, kısır çatışmalarının çok daha ötesine geçmek için gidiyoruz. *Çünkü bizler ciddiyiz*, bu aşamada şiddeti başlatmıyoruz ve halka karşı ve halk arasındaki her türlü şiddete karşı çıkıyoruz." (5)

Bu, Dikkat Edilmesi Gereken Noktaların, bu sisteme karşı mücadelenin her zaman şiddetsiz kalabileceği ve kalması gerektiğine dair bazı idealist pasifist fikirlerin beyanı *olmadığını* vurgulamak için "çünkü bizler ciddiyiz" sözcüklerinin altını çizdim. Öncelikle halka karşı ve halk arasındaki her türlü şiddete karşı olmakla birlikte bu aşamada şiddeti başlatmıyoruz (ve başkalarını da başlatmaya teşvik etmiyoruz), aynı zamanda insanların haksız saldırılara karşı özsavunma hakkını güçlü bir şekilde tanıyor ve destekliyoruz. Ve daha stratejik olarak, bilimsel olarak şunu anlıyoruz: **dünyadaki şiddetin temel kaynağı, bu kapitalizm-emperyalizm**

sistemidir; haksız şiddetin en büyük failleri, başta bu ülke olmak üzere kapitalist-emperyalist güçlerin yönetici sınıflarıdır- ve bu sistemin lağvedilmesinin barışçıl yollarla gerçekleştirilememesinin temel nedeni yine bu sistemin kendi doğası ve onu yönetenlerin şiddete teşebbüs etmeden sistemlerinin ortadan kaldırılmasına ve bu tür girişimlere asla izin vermemeleri gerçeğidir.

Bütün bunlar bizim *ciddi* olduğumuz anlamına geliyor.

Bu anlayışla ve bu yönelimle, gerçekten nasıl kazanılacağı sorusuna çok ciddi bir şekilde yaklaşmalıyız -tarihsel olarak konuşursak, iktidarı ele geçirmek, daha acil bir mücadelede kazanmak- ve en geniş anlamda, tüm dünyadaki tüm baskı ve sömürüyü kökünden söküp atmak, insanların insanlıklarını tam anlamıyla ifade ederek gerçekten gelişebilecekleri komünist bir dünya yaratmak amacıyla bunun temelini oluşturacak şekilde kazanmak.

İkinci Bölüm: Bilimsel Temelli Bir Strateji

Neden Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Bu Devrimi Gerçekten Nasıl Yapabiliriz? adlı konuşmamdaki kesit; Yeni Sosyalist Cumhuriyet Anayasasına dayanan toplumu kurmak için kapitalizm-emperyalizm sisteminin şiddet dolu uygulayıcılarını gerçekten yenmenin hedefiyle bu ülkede bir devrim yapmanın, milyonlarca insanı bunun için mobilize etmenin nasıl olacağına ilişkin konuşmalarım, yazılarımdan oluşan beş parçalık serinin ikinci makalesidir.

NASIL KAZANABİLİRİZ Bölümünde vurgulanan bir noktayla başlayalım: Yaptığımız her şey “çok kati bir şeye yöneliktir-**devrimci bir durum**: Sistemin ve onun yönetici güçlerinin ciddi bir krizin içerisinde olduğu ve milyonlarca insanın eski biçimiyle yönetilmeyi reddettiği, bu sistemi yıkarak yerine yeni bir toplumu ve Yeni Sosyalist Anayasaya dayanan bir devleti hayata geçirme konusunda her şeylerini vermek için kararlı oldukları bir durum. **İşte bu nokta, kazanmak için her şeyimizi verme zamanıdır. Şimdiden başlayarak hazırlanmamız ve aktif olarak çalışmamız gereken şey budur.** Devrimci bir krizin kritik bileşenleri ve

belirtileri; bu sistemin uygulanabilmesi için kullanılan şiddettin toplumun geniş bölümlerince olduğu gibi gözükmesidir -caniyane ve gayrimeşru- ve yönetici güçler arasındaki çatışma gerçekten çok keskin ve derinleşmiş olmalı, halk kitleleri bu baskıcı yöneticilerin şu ya da bu kanadının altında hizalanmak yerine bu durumu avantaja çevirerek devrimin güçlerini inşa etmelidir. Bu durum insanları, bu sistemin siyasi manipülatörleri ve medya lafazanlarının "zaptından'' çekebilmek için verilmekte olan ve devam eden zorlu mücadelenin öneminin altını çizer.

Devrimci bir durum için *şimdiden aktif olarak* nasıl hazırlanmamız gerektiğine dair konuşacağım. Ancak öncelikle bu tartışmadan tam bir anlam çıkarılabilmesi için bu durumdan öncesi ve bu durum sırasında bu sistemin şiddet dolu cani ve güçlü uygulayıcılarını yenmek için topyekün mücadeleyi vermede nelerin gerekli olacağına ilişkin çalışmalıyız Burada bir kere daha şeylere ciddi ve bilimsel bir şekilde yaklaşmak kritik önemdedir. "Devrimin Mümkünlüğü Üzerine" adlı yazıda izlenen yöntem budur ki burada koşullar var edildiğinde gerçekten kazanma şansımızın olacağı biçimde nasıl savaşacağımızın stratejik kavrayışı ve doktrini mevcuttur. "Devrimin Mümkünlüğü Üzerine'', üzerinde ciddi çalışmayı hak eden önemli bir dokümandır. Şimdi burada "Devrimin Mümkünlüğü Üzerine''de derinlemesine ele alınan ve NASIL KAZANABİLİRİZ içerisinde daha konsantre olarak özetlenen bazı kilit noktaları inceleyeceğim.2

Devrim için büyük bir sorun, toplumun en temelindeki insanların "kuşatılması ve bastırılması'' olarak isimlendirebileceğimiz durumdur ki bahsettiğimiz insanlar bu sistem altında darbe üzerine darbe almakta hakaret üzerine hakarete maruz kalmaktadırlar ve bütün bu deliliğin bitmesinin hasretini duymaktadırlar, ancak en temeldeki halk her gün aynı haksızlıklara maruz kalmayan geniş bir katman tarafından tabiri caizse "kuşatılmıştır.'' Daha basit bir biçimde söylemek gerekirse, bu ülkede çok sayıda yoksul ve acı bir şekilde ezilen halk kitleleri mevcuttur ancak aynı zamanda büyük de bir orta sınıf vardır. Her ne kadar bu orta sınıf ekonomik olarak geçmişe kıyasla o kadar iyi durumda olmasa da hala orta sınıf ile temel kitleler arasında büyük bir boşluk vardır. Bu büyük bölünme insanların -hatta bir devrim görmek isteyeceğini ancak sadece yüzeye bakan ve durumu bilimsel olarak analiz etmeyen insanlar da

dahil- devrimin mümkün olmadığını söylemesindeki temel nedenlerden biridir. Yönetici sınıflar ve yönetici sınıfların baskı ve kontrol kurumları; sistemlerine potansiyel olarak en büyük tehdidi oluşturan ve en acımasız şekilde baskılamaları gerekenleri izole etmeleri ve kontrol altında tutmaları gerekenleri ihtiyaçları olan en acımasız şekilde bastırmaktadırlar. Yönetici güçler şayet bütün sistemlerini alaşağı etmek isteyen örgütlü devrimci bir güçle karşı karşıya gelirlerse bu yaptıklarını çok daha sistematik ve çok daha yoğunlaştırılmış bir şekilde yapacaklardır. Bu durum devrimci güçlerin gerçekten kazanma şansları olabilmesi adına üstesinden gelmeleri gereken en temel engellerden biridir. Sadece stratejik yöntem ve temel işleyiş prensipleri değil ancak aynı zamanda devrimci güçlerin belli başlı taktik önlemleri (buna karşı tarafın, devrimci kuvvetin oluştuğu bölgelere karşı uygulayacağı fiziksel kuşatmanın sürekli olarak yarılması ve kırılması için güçlerin yoğunlaştırılması da dahildir) topyekün mücadele başlatıldığında bu majör çelişkinin ele alınabilmesi için geliştirilmesi ve uygulanabilmesi gerekir. Ancak bu temel problemin ele alınması için topyekün mücadelenin başlatılması beklenemez. Bu durum Yeni Komünizm eserinin içerisinde çok yalın ve sade terimlerle tartıştığım bir meseledir; orada “bu durumu dönüştürebilmemiz gerekir ki vakti geldiğinde gözlerini kırpmadan öldürebilecekleri bu insanlarla devrimi zapt edemesinler.’’ Aynı zamanda Kuşlar Timsah Doğuramaz Ama İnsanlık Ufkunu Aşabilir eserinin ikinci bölümünde bu meseleye değinmiştim: “Bu çelişki akılda tutularak siyasi ve ideolojik çalışmanın (topyekün) mücadele için gerekli koşullar ortaya çıkana kadar yapılmaya devam etmesi gerekir.’’ Bu çalışma şu andan itibaren ne kadar fazla ortaya konulursa devrimci güçlerin askeri “kuşatma ve baskılamaya’’ karşı koyabilmeleri de o kadar mümkün hale gelir.

Yeni Komünizm (kitabı) içerisinde bahsettiğim gibi bahsi geçen topyekün savaşın belirleyici çelişkisi karşı tarafın başlangıçta “askeri anlamda hala çok daha güçlü olması ancak siyasi anlamda krizde ve güçsüz olmasıyken’’, “devrimci tarafın başlangıçta askeri anlamda zayıf ancak siyasi anlamda güçlü ve büyük oranda inisiyatife sahip olma durumu vardır ki bu inisiyatif daha sonra askeri inisiyatife dönüştürülmelidir.’’ NASIL KAZANABİLİRİZ konuşmasının son bölümünde altı çizilen işleyiş ilkeleri ve taktik manevralar spesifik olarak “Onları Nasıl Mağlup Edebiliriz?’’ üzerine konuşur ve bahsettiğimiz bu çelişkiye nasıl yaklaşılacağının teferruatlı uygulamasını içerir.

Bu çelişkinin içerisinden ortaya çıkan genel bir ilke ise bir kere topyekün savaş başladığında bu savaşın uzatmalı ancak aynı zamanda sonlu olması gerektiği hakikatidir. Burada “uzatmalı’’ uzatılmış anlamına gelir; bu aşamada devrim adına olumlu bir sonuç kısa bir süre içerisinde alınamaz. “Sonlu’’ ise kesin sınırlara sahip anlamına gelir yani sonuna kadar bir uzatma durumu yoktur. Bütün bunların yanında savaşın başlangıcında güçler dengesi; askeri örgütlenme ve tecrübe açısında ağır bir şekilde karşı-devrimci güçlerden yana olacaktır (eski yönetici sınıfların ve devrimi mağlup etmek için onlarla savaşanların). Bu noktada devrimci güçlerin savaşı belirli bir periyot boyunca uzatmaları gerekir ki bu şekilde bu stratejik dezavantajların üstesinden gelinebilsin ve dönüştürülebilsinler. Bütün bunlarla beraber, topyekün bir mücadele ancak devrimci güçler tarafından derin ve akut bir devrimci kriz ve sayısı milyonları bulan devrimci halk tarafından başlatılacağından şayet bu savaş çok uzun bir periyot boyunca uzatılır ve devrim sınırlı bir süre içerisinde üstünlüğü ele geçiremezse bu durumda devrimci durumun avantajları kaybedilmeye başlanır ve genel inisiyatif tekrardan karşı-devrimin eline geçer. Ve bu durumda eski yönetici sınıflar tarafından kaybedilen orta sınıflarda dahil toplumun farklı katmanları eski güçlere devrimi yenilgiyi uğratacak seviyede kaybedilebilir. Bu çok önemli bir stratejik oryantasyon noktasına değinir: İşler o noktaya geldiğinde savaş alanında alınan sonuçlar belirleyici olacaktır ancak devrimci güçler açısından kilit hedeflerden bir tanesi de karşı tarafı demoralize ve dezentegre etmek için dövüşmektir. Burada hem eski güçlerin gerçekten savaşan güçleri hem de “sivil destekleri’’ demoralize ve dezentegre edilmelidir ki bu karşı-devrim saflarında daha fazla inisiyatif ve ittifak kaybına yol açsın. Ve bu hedefin başarılı olması güçlerin devrim lehine yer değiştirmesi açısından temel bir öğe olacaktır. Topyekün mücadele sadece eski yönetici sınıfların kurumsallaşmış güçleriyle savaşmak anlamına gelmez ancak aynı zamanda “iki farklı halk kesimi arasında bir iç savaş’’ anlamına da gelir. Devrim her ikisini de yenmeli ancak olabildiğince çok biçimde nüfusun içerisindeki karşı tarafta başlayan silahlı güçleri de kendi tarafına çekebilmelidir.

Başlamak gerekirse, devrimin “belkemiği’’ güçleri-özellikle devrime aktif bir şekilde dahil olan ve kendini adamış gençlik- “stratejik bölgelerde örgütlü savaşçı güçlerine’’ dönüştürülmeli, gerekli olan eğitim ve teçhizat sağlanabilmelidir. Bunu yapabilmek devrimci bir durumun bariz

bir şekilde ortaya çıktığını fark edebilmeye bağlıdır. Bir tarafta bunu devrimci bir durumun hızla yaklaşmasından önce yapmaya kalkışmak hemen hemen kesin bir biçimde açık hedef haline gelinmesine ve kolaylıkla ezilmeye yol açar. Diğer bir taraftan ise devrimci bir durum başladığında sistemin “normal işleyişi’’ ve ‘’normal koşullarının’’ çatırdaması devrimin güçlerinin örgütlenmesi, eğitilmesi ve teçhizatlandırılmalarını kolay ve pürüzsüz hale getirmekten çok kızışan durum karşısında bunu yapmanın temelinin hızlı bir şekilde burkulmasına sebebiyet verir. Buradaki nokta, tamamen yok edilmeden bunların yapılabilmesinin çok yoğun bir mücadele süreci olacak olmasıdır ancak dramatik bir şekilde değişen yeni durum bu ilk mücadelenin yapılabilmesinin ve kazanabilmenin mümkünlüğünü sağlar.

Benzer bir biçimde devrimci savaşçı güçlerin temel lojistik ihtiyacının sağlanması ve hemen ezilmeden topyekün savaşı başlatabilmelerini sağlamak; sonra hızlı bir şekilde tekrar gruplaşmalarını ve inisiyatifi bir kez daha ele geçirmeyi sağlarken aynı zamanda “etkisiz hale gelmemek’’ ve yok edilmemek de çok yoğun bir mücadelenin yanı sıra devrimin müstahkem mevkilerine, devrimin savaşan güçlerinin lojistik kaynağını sağlayanların tespit edilip yok edilmelerine yönelecek düşman birliklerinin saldırılarını ve sızmalarını mağlup etmeyi gerektirir. Bütün bunlar operasyonlarda “hatalı yönlendirme’’ ve sürpriz faktörlerini gerektirir. Ve bütün bunlar aynı zamanda savaşan belkemiği güçler haricinde milyonların sağlam bir şekilde “rezerv’’ olarak ve savaşan güçler için ikmal ve destek ağları olarak örgütlenmesini; bu “rezervlerin’’ savaşan güçlerle lojistik ikmali ve teçhizatları koruma ve “içerme’’, savaşan güçlerin sürekli olarak yeniden gruplanma ve inisiyatife el koymasını sağlama yeteneklerine ve isteklerine de bağlıdır. Bu aynı zamanda savaşan güçlerin ebatlarının ve operasyonlarının sürekli bir biçimde “kalibre’’ edilmesini de gerektirir ki böylece verili bir zamanda bir görevin tamamlanmasının ardından bu güçler daha geniş devrimci “rezervlerin’’ içerisinde “eriyebilsinler’’ ve aynı zamanda bu güçlerin eğitimle aktif tutulabilmeleri ve düşmanla başka temaslara girmeleri sağlanabilsin.

Düşmandan teçhizatı ele geçirme yaklaşımı, yıkıcı güçte ezici bir avantaja ve bir süreliğine bundan daha fazlasını üretme kapasitesine sahip bir düşmanla yüzleşmeye başlayan herhangi

bir devrimci güç için önemlidir. Ancak NASIL KAZANABİLİRİZ, düşmandan ele geçirilen teçhizatı kullanmanın “devrimin savaş stratejisine uygun” şekillerde yapılması gerektiğini de vurgular. Diğer taraftan ele geçirilebilecek tüm teçhizat, devrimci güçler tarafından kullanılamaz; ele geçirilen bazı teçhizatı kullanmaya çalışmak, devrimin lojistik imkanlarınca karşılanamayan veya sürdürülemeyen gereksinimler yaratabilir ve/veya devrimci güçleri, devrimin izlemesi gereken stratejiye ters düşecek ve/veya devrimin uğrunda savaştığı temel ilkeleri ve hedefleri ihlal edecek şekilde savaşa itebilir. NASIL KAZANABİLİRİZ, her şeyden önce devrimin neyle ilgili olduğu ve bunun yanı sıra gerçekten başarılı olma şansının olup olmadığıyla ilgilidir ve devrimci savaşan güçlerin “daima devrimin özgürleştirici bakış açısı ve hedefleriyle uyumlu operasyonlar yürütmesi ve hareket etmesi” gerektiğini vurgular. Yine de, kitleleri devrimci güçlerin yararlanabileceği teçhizat yaratmaya dahil edecek araçlar geliştirmenin yanı sıra, stratejik yönelim, savaşma yöntemleri ve devrimin hedefleriyle tutarlı olan, düşmandan ele geçirilen çok sayıda teçhizatı kullanmanın yolları geliştirilebilir. Bütün bunlar, devrimin ilerlemesi ve nihai başarısı için hayati olacaktır.

NASIL KAZANABİLİRİZ’de vurgulandığı gibi, güçler dengesi ezici bir çoğunlukla devrimin lehine değişene kadar, devrimci güçlerin yalnızca elverişli koşullarda savaşması ve her şeyin sonucunu belirleyecek belirleyici karşılaşmalardan kaçınması gerekecekti. Bu, topyekün mücadelenin başlangıcında karşı-devrimin ezici bir çoğunlukla üstün olan yıkıcı gücüyle ilgili olarak tartışılan şeylerden kaynaklanmaktadır. Altını çizmek için çok önemli olan bir şey de, bunun sadece devrimci güçler açısından bir yönelim ve niyet meselesi olmadığıdır. Ezici güç üstünlüğü göz önüne alındığında, düşman bir süre için sürekli olarak devrimcileri, ya kaybedecekleri belirleyici savaşlara girmek zorunda kalacakları ya da doğrudan teslim olmak zorunda kalacakları durumlara tam olarak zorlamaya çalışacaktır – bu da devrimin tamamen yenilgiye uğratılması ya da onu yenilgiye giden yola iyice sokmak demek. Mesele şu ki, düşmanla potansiyel olarak felakete yol açabilecek kesin karşılaşmalardan kaçınabilmenin kendisi, devrimci güçlerin, sırf böylesine belirleyici bir karşılaşmayla savaşmak ya da teslim olmak zorunda kalacakları bir duruma hapsolmaktan kaçınmak için kendilerini çoğu zaman kararlı bir mücadele yürütmek zorunda bulabilecekleri de dahil olmak üzere, yoğun bir mücadele meselesi olacaktır. NASIL KAZANABİLİRİZ içerisinde olumsuz belirleyici

karşılaşmalardan aktif olarak kaçınmaktan ve yalnızca uygun koşullarda savaşmaktan bahsetmesinin nedeni budur. Bu nedenle, “güçler dengesi” devrim lehine kaymış olsa bile, nihai zafere ulaşmayı amaçlayan operasyonlar yürütürken yine de, bu operasyonları “ayarlamaya” devam edilmesi gerektiğini vurgular: “Böylece, eski düzenin güçleri tam bir yenilginin eşiğine gelene kadar belirleyici karşılaşmalardan hâlâ kaçınılmalıdır” – O zaman “kalan düşman kuvvetlerini tamamen, nihayet bozguna uğratma ve dağıtma” zamanı olacaktır.

NASIL KAZANABİLİRİZ, devrim için siyasi ve lojistik destek üsleri oluşturmanın öneminden bahsederken, aynı zamanda devrimci güçlerin gerekli “güçler dengesi” yaratılana kadar, bölgeyi “açıkça kontrol etmeye ve yönetmeye teşebbüs etmemesi gerektiğini” vurgulaması da aynı endişelerden dolayıdır. Bunu erken yapmaya kalkışmak, bu bölgeyi, içindeki insanları ve onu savunan ve yöneten devrimci güçleri, yine ezici bir yıkıcı güce sahip olacak bir düşmanın saldırısına karşı oldukça savunmasız hale getirecektir; ve devrimcileri, işleyen bir toplumun ve içindeki insanların temel gereksinimlerini karşılama sorumluluğuna – ve bu koşullar altında dayanılmaz bir yüke – sahip olacak konuma getirecektir. Mesele, amaç, eski düzenin güçlerini tamamen yenmek ve tasfiye etmek için mücadeleyi ilerletmek ve bu temelde, toplumun köklü dönüşümüne girişebilecek, dünyanın her yerindeki tüm sömürü ve baskı ilişkilerinin üstesinden gelme ve ortadan kaldırma nihai amacı taşıyan devrimci bir yeni devlet yaratmaktır.

Devrimin bu nihai amacı ve enternasyonalist yönelimi, NASIL KAZANABİLİRİZ’in bu ülkedeki devrimci güçlerin zamanı geldiğinde, güneydeki (ve kuzeydeki) ülkelerde -devrimci mücadelenin karakteri ve düzeyi de dahil- topyekün mücadele ile durum arasındaki ilişkiyi doğru bir şekilde ele alma ihtiyacından bahsetmesinin nedenidir. Bildiğimiz gibi, bu ülke savaşın içinden ve ortasında yaratıldı; ve daha önce konuştuğum gibi, silahlı fetih, köleleştirme ve diğer aşırı sömürü biçimleriyle topraklarını ve imparatorluğunun kapsamını sürekli olarak genişletti. Bu sistemin vahşi yönetimini yıkma mücadelesini yürütürken, hem yönelim ve ilke meselesi olarak hem de başarıya ulaşmanın temelini güçlendirmek açısından, bu ülkenin egemen kapitalist-emperyalistlerinin cinayet ve yağmalarıyla kurulan sınırlara ve örülen duvarlara bağlı kalmayı reddetmek, bunun yerine, bu kapitalist-emperyalist canavara karşı mücadelede güneydeki ve kuzeydeki halklarla aktif bir şekilde birleşmek ve dünyanın bu bölgesinde ve bir

bütün olarak dünyada devrimi ilerletmek çok önemli olacaktır.

Devrimci güçlerin aksine, eski düzenin güçleri, özellikle de kendi baskıcı sistemlerinin gerçekten devrilmesi ve parçalanması ihtimaliyle karşı karşıya kaldıklarında, bu sistemi korumak için her türlü barbarlığa başvururlar. “Devrimin Mümkünlüğü Üzerine”de ifade edildiği gibi:

Emperyalistler devrimcilere ve onları destekleyen halk kitlelerine karşı korkunç bir yıkıcı güç uygulamaktan geri durmayacaklardır – gerici tabiatları itibariyle, emperyalistlerin böyle yapacağı gerçeğiyle hesaplaşmak gerekecektir. Ancak belirleyici soru şudur: Emperyalistler devrimin örgütlü güçlerini tecrit ve imha mı edebilecekler yoksa tam tersine emperyalistlerin barbarca eylemleri halktan giderek artan sayıda insanın emperyalistlere duyduğu nefreti derinleştirecek, şimdiden devrimci tarafı destekleyenlerin kararlılığını pekiştirecek ve daha fazla insanı devrim davasına sempati duymaya yöneltecek ve onları aktif bir şekilde desteklemeye mi yönlendirecektir?

Karşı-devrimin başlıca hedeflerinden biri de devrimin önderliğinin “başını kesmek” (dekapitasyon) ve devrimci güçler için koordinasyon ve genel yönlendirme araçlarını yok etmek veya sakatlamak olacaktır. NASIL KAZANABİLİRİZ, “Düşmanın devrimci liderliği ve kilit savaş birimlerini bulma, düzeltme ve yok etme çabalarına karşı koymak için” “kitle desteğine, bunun devrim için sağladığı istihbarata ve düşmana istihbarat verilmemesine güvenmenin” önemini doğru bir şekilde vurgular.” ve “bir bütün olarak mücadele için stratejik yön ve koordinasyonu, yerel birimler ve liderlerin ademi merkeziyetçi eylemleri ve inisiyatifiyle” birleştirmenin önemini” vurgular. Toplumun birçok farklı kesimindeki halk kitleleri arasında devrimi inşa etmek için bundan itibaren yapılacak tüm çalışmaların önemi burada bir kez daha ortaya çıkıyor. Ancak, söz konusu olduğunda, geniş ve derin bir kitle desteğiyle bile, liderliği, özellikle de devrimin en önde gelen çekirdeğini korumak, genel koordinasyonu ve stratejik yönü sürdürmek ve hızla yer değiştirebilmekle yüzleşmek gerekir, kaybedilen liderler ve güçler ciddi bir meydan okumadır ve öyle kalacaktır; ve buna aktif olarak hazırlanmalı ve bunun için mücadele edilmelidir; buna, devrimi inşa etmede aktif olarak yer almanın birleşimiyle eğitilmiş ve köselenmiş devrimci liderliğin artan saflarını öne çıkarmak ve yeni komünizmle birlikte daha da geliştirilmiş olan komünizmin bilimsel bakış açısı ve yöntemiyle yapmak da dahildir.

Bu bizi, zamanı geldiğinde onları nasıl yenebileceğimize dair konuşulan **her şeyin "devrimci bir durumun olgunlaşmasına giden süreçte milyonları devrime kazandırmaya bağlı** olduğu belirleyici noktasına geri getiriyor.

''Burada, böyle bir ülkedeki devrimci süreç ile diğer yandan, koşulların devrimcilerin devrimci sürecin başından itibaren silahlı mücadele yürütmesine izin verdiği bazı Üçüncü Dünya ülkelerinde yaşananlar- düşman güçlerinin küçük bir kısmına karşı savaşarak başlamak, "güçler dengesinin" kendi lehlerine değiştiği ve eski düzenin güçlerini nihayet yenmek için daha büyük ölçekli savaşlar verebilecekleri bir noktaya ulaşmak amacıyla, düşmanı yıpratmak ve kendi güçlerini oluşturmak için uzun bir süre boyunca savaş yürütmek olmak üzere, arasındaki benzerliklere ve farklılıklara bakmak faydalı olabilir. Bunun, koşulları oluştuğunda böyle bir ülkede topyekûn mücadelenin nasıl yürütüleceğiyle bazı ortak yönleri var. Ancak önemli farklılıklar da var. Bu tür bir ülkede, toplumun genelinde devrimci bir durum ortaya çıkana kadar silahlı mücadele başlatılmayacaktır – başlatılmamalıdır ve daha sonra bu mücadele, belirli bir açıdan uzun süreli olsa da, Üçüncü Dünya ülkelerinde yürütülen uzun süreli devrimci savaşların genel sürecinden önemli ölçüde daha kısa (daha sınırlı) olacaktır. Böyle bir ülkede, bu "3 Hazırlığı" yerine getirmek için siyasi, ideolojik ve örgütsel bir çalışma sürecine ihtiyaç vardır; böylece, biraz uzun süren ama aynı zamanda sonlu bir süreçle, gerçek bir kazanma şansıyla topyekün bir mücadele başlatmanın mümkün olacağı devrimci duruma doğru gelişmeler hızlandırılabilir. ["3 Hazırlık" şunlardır: sahayı hazırlamak (genel olarak toplumdaki durum), kitleyi hazırlamak ve öncü liderliği/öncüyü devrim için hazırlamak].

Kısaca özetlemek gerekirse: Üçüncü Dünya devrimci savaşları- nihai belirleyici muharebelerin temelini oluşturmak için baştan sona uzun bir dönem boyunca silahlı mücadele gerektirirken böyle bir ülkede devrim- devrimci bir durumun gelişimini hızlandırmak ve buna hazırlanmak için bir siyasi, ideolojik ve örgütsel çalışma süreci, bunun üzerine topyekun mücadele başlatılabilir ve biraz uzun ama aynı zamanda sınırlı bir süre boyunca yürütülebilir.

Her iki durumda da, "hızlandırmanın" yanı sıra "beklemenin" bir yönü vardır. Üçüncü Dünya ülkelerindeki devrimcilerin başından beri savaş yürütebildikleri yerlerde bile, aktif olarak savaşırken, büyük ölçekli kesin muharebelerde başarılı bir şekilde savaşabilecekleri durumu

meydana getirmek için beklemek zorunda kalmışlardır (ve bazı durumlarda işler, herhangi bir başarı beklentisi olmadan, çıkmaza girme noktasına kadar uzamıştır). Her iki durumda da, devrimcilerin yaptığı her şey, eski baskıcı sistemin şiddet yanlısı uygulayıcılarını nihayet yenilgiye uğratmak ve tasfiye etmek için ellerinden geleni yapabilecekleri bir noktaya ulaşmayı amaçlamalıdır; ancak farklı koşullar nedeniyle yollar ve süreçler farklıdır. *Mesele şu ki, yaptığımız her şey, her zaman, devrim yapmanın bir parçasıdır*- stratejik bir yaklaşıma göre aktif olarak çalışmak ve milyonların gerçek bir kazanma şansı ile topyekun savaşmasının mümkün olacağı zamana doğru işleri mümkün olan en hızlı şekilde ilerletmek için plan yapmak.

Peki bu anlayış ve yönelimle beklerken nasıl hızlandıracağız? Bunu yapmanın araçları, formülasyonda yoğunlaştırılmıştır: "**Devrim İçin İktidarla Savaş ve Kitleleri Dönüştür**." Tüm bunların amacı olan şeyle başlayalım- Devrim. BAsics 3:1'de bunu şöyle ifade ettim: "*İşin temeline inelim: Bir devrime ihtiyacımız var.* ***Son tahlilde bunun dışındaki her şey saçmalıktır***." Bu başka bir basit ve temel gerçektir. **Sadece bir iki kişiye değil, sadece az sayıda insana değil, ülkenin her yerine**, sadece "oldukları yerden" insanların şartları belirlemesine izin vermek ve bir şekilde bu sınırlı çerçeve içinde devrim hakkında bir fikir "götürmeye" çalışmak yerine, **toplumun her kesiminden halk kitlelerine- direkt olarak devrimle birlikte- gitmemiz gerekiyor.** BAsics 3:1'in dediği gibi: Bu durum, insanları devrim dışındaki mücadelelerde birleştirmeyeceğimiz anlamına gelmez. Kesinlikle bunu da yapmamız gerekir. Fakat dürüstçe söylemek gerekirse, bu devasa ve canavarca sorunlara karşı başka herhangi bir çözüm önermek gülünçtür. Doğrudan devrimle halka gitme temelinde, sonra da o temelde, adaletsizlik ve baskıya karşı mücadelede insanlarla birleşmeli ve giderek daha fazla insanı devrim ihtiyacını ve olasılığını görmeye ve buna katılmaya kazanmak için mücadele etmemiz gerekir….

Bu, milyonlarca ve milyonlarca insanın bu "5 DUR"dan birini veya birkaçını gerçekten önemsediği ve birçoğunun tümünü önemsediği, ancak tüm bu vahşetlerin nereden geldiğini ve bunlara gerçekten bir son vermek için neyin gerekli olduğunu anlamak açısından, aynı insanların çoğunun bir bok bilmediği ve kafalarının kıçlarında olması durumunun önemli çelişkisine bizi geri döndürüyor. Bu nedenle, bu sistemin zulmünü protesto etmek ve direnmek

için daha fazla sayıda insanla birleşip onları öne çıkarmak için çalışırken, onları, temelde tüm bu dehşetlerin kaynağı olan; reforme edemeyeceğimiz, **yıkılması gereken**, bu sistemin acımasız olduğu gerçeğiyle yüzleşmeleri ve bunu kavrayabilmeleri için keskin bir mücadeleye ihtiyaç var.

Bu, devrim saflarında örgütlenen ve ortak bir stratejik yönelim ve plana göre birlikte hareket eden, sürekli artan sayıda insan tarafından gerçekleştirilmesi gereken devrimci bir çalışmadır. Bu, daha "normal" zamanlar (o her ne demekse) dahil olmak üzere tutarlı bir şekilde yapılmalıdır ve "toplumdaki her 'sarsıntı da' -her krizde, her yeni öfkede ve pek çok insanın normalde kabul edip yaptıklarını sorguladığı ve direndiği zamanlar da dahil olmak üzere..." artan bir öneme sahip olur.

NASIL KAZANABİLİRİZ şunu vurgular: "Bu devrimin örgütlü güçleri ve önderliği, artan sayıda insanın- bu baskıcı sistemin yalancı politikacıları ve medyası değil- zalimlerin yanında yer alan ve 'uzlaşma' vaazları verenlerin değil, bu devrim için birlik olmaları gerekirken insanları birbirine düşürenlerin değil... artan sayıda insanın aradığı ve takip ettiği "otorite" haline gelmelidir.

Devrim mümkünDÜR- ve bunu gerçekleştirmek için çalışmamız gerekiyor. NASIL KAZANABİLİRİZ'in sonuç bölümünde güçlü bir şekilde ifade edilen şeyle bitirmeme izin verin:

Bütün bunlar, devrimci bir durumun olgunlaşmasına giden süreçte milyonları devrime kazandırmaya bağlıdır. Zamanı geldiğinde onları yenme şansı- bu sistemden kurtulma ve çok daha iyi bir şeyi var etme şansı- tamamen şu anda yaptığımız şeyle ilgilidir. Sömürünün ve baskının olmadığı ve bu sistemin yol açtığı tüm gereksiz acıların olmadığı, kökten farklı bir dünyaya aç olan herkesin şimdi bunu gerçekleştirmek için ateşli bir kararlılıkla çalışması gerekiyor, böylece gerçek bir kazanma şansımız olsun.

Üçüncü Bölüm: Devrim ve İç Savaş

Aşağıda yer alan tartışma ‘’Felaket Bir Şey veya Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey’’ içerisinde tartışılmaktadır ve *bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin şiddetli uygulayıcılarını fiilen yenmek amacıyla milyonlarca insanı harekete geçirerek bu ülkede bir devrimi nasıl gerçekleştireceğimize, bu sistemi tamamen ortadan kaldırmak ve* Kuzey Amerika’daki Yeni Sosyalist Cumhuriyet Anayasasına *dayalı, kökten farklı, özgürleştirici bir sistemi hayata geçirmeye dair konuşmalarımdan ve yazılarımdan bir dizi serinin üçüncüsüdür*.

Bir devrim için gerekli koşullar nelerdir? En temel anlamıyla bunlar:

Toplumda ve hükümette o kadar derin, “olağan gidişatı” o kadar bozan bir kriz olmalı ki, bizleri bu kadar uzun bir süredir yönetenler artık insanların kabul etmeye şartlandıkları “normal” şekillerde bunu yapamaz duruma gelmeliler.

Milyonlardan oluşan devrimci bir halk, bu sisteme “bağlılıkları” kırılmış, bu sistemin şiddetle bastırılmasından duydukları korkudan kopmuş, daha adil bir toplum için savaşma kararlılığı olan bir devrimci halkın varlığı.

Örgütlü bir devrimci güç. Sürekli artan sayıda insandan, en çok ezilenlerden ve aynı zamanda toplumun diğer birçok kesiminden oluşacak devrimi inşa edecek ve daha sonra da devrimi gerçekleştirmek için en bilimsel yaklaşımı temel alacak, sistematik olarak bunu uygulamak için çalışacak ve acilen ihtiyaç duyulan radikal değişimi gerçekleştirmeye yönlendirmek için halk kitleleri tarafından giderek daha fazla aranacak bir güç…

Şu an gerçeklik hakim sınıfların faşist kanadı olan ve Cumhuriyetçi Parti içerisinde yoğunlaşan/onun temsil ettiği hakim sınıfların aktif ve agresif bir şekilde ‘’iki yönlü’’ bir hamleyle faşist hakimiyetlerini gerçekleştirmek ve konsolide etmek istemeleridir. Bu ‘’iki yön’’ şunlardır: Seçim sürecini ve kilit devlet kurumlarını kontrol edip yozlaştırmak ve örgütlü çeteler de dahil şiddet tehdidi ve bu şiddetin kullanılması. Bu faşistler şimdilik temelde ilkine yaslanıyorlar ancak bu yöntemlerine ‘’refakat’’ eden şiddet şayet buna ihtiyaç duyarlarsa temel araçları haline de gelebilir. Her ne şekilde olursa olsun şayet başarılı olurlar da devletin bütün gücü-başkanlık makamının yürütme yetkisi, mahkemeler ve yargı aygıtı, hapishaneler, polis ve

ordu- bu faşist yönetime karşı oluşacak bütün etkili muhalefeti bastırmak ve agresif beyaz üstünlenmeciliği, azgın ve vahşi erkek üstünlenmeciliği, LBGT'lerin bastırılması, yabancı düşmanlığı (özellikle Trump'ın ''bok çukuru'' dediği ülkelerden gelenlerin kovuşturulması), Amerikan tahakkümü ve ''batı medeniyetinin üstünlüğünün'' şovenistçe ilanı ve zorla kabul ettirilmesi yanı sıra bilim ve bilimsel yöntemin özellikle de doğayı ve insanı yağmalamaya tezat düştüğü yerlerde kasıtlı inkarı temelinde Amerika'nın mitolojik ''üstünlüğünü'' ''restore'' edecek programını uygulamak için yönlendirilecektir.

Faşistlerin doğası, hedefleri ve eylemleri göz önüne alındığında gerçek bir iç savaşın hakiki anlamda bir mümkünlüğü vardır. Ancak aynı zamanda hakim sınıfların ''anaakım'' kanadının (Demokrat Parti ve MSNBC, New York Times, CNN gibi medya organları) doğası, hedefleri ve eylemleri göz önünde bulundurulduğunda ve toplumun farklı katmanlarından gelen insanların hakim sınıfların bu kanadını destekleme eğilimi ve siyasi olarak onlara kuyrukçuluk etmeleri nedeniyle faşistlerin iktidara gelmeleri ve iktidarlarını konsolide etmelerini bir iç savaş olmaksızın gerçekleştirebilmesi de mümkündür ancak bu iktidarın konsolide olması durumunda yaşanacak korkunç sonuçlar bakidir. Veya ''Bir Deklarasyon ve Çağrı'' içerisinde ele aldığım gibi bu tek taraflı bir iç savaş olacak: Faşistler nefret ettikleri herkesi -Siyahi halk, beyaz olmayan diğer halklar, ''illegal göçmenler'', ''hadsiz kadınlar'' ve ''geleneksel'' cinsiyet rolleriyle ''normlara'' uymayanlar- katledecekler.

Her ne şekilde olursa olsun bu faşistlerin korkunç hedeflerini uygulamak noktasında önlerinde duran herkesi ve her şeyi -gerektiği ölçüde şiddet ile- ezmeye kararlı oldukları ciddi derecede kritik bir gerçektir.

Bu durum tam da ''Bir Deklarasyon ve Çağrı'' içerisinde söylenen şu sözün ardından bir ünlem işareti koyar:

Bu durumun radikal olarak değişmesi için, bu faşistleri yenmeye ve bu faşistleri yetiştiren tüm bu sistemden ve sürekli olarak işlenen diğer dehşetlerden kurtulmanın bir parçası olarak yapmaya kitleleri hazırlamak gerekiyor...

Bu 1860’lardaki İç Savaş ile aynı zamanlar değil. Köleliği lağvetmenin haksızlıklarla mücadele edenlerin tek amacı olduğu zamanlarda ortaya çıkabilecek tek pozitif sonuç Kuzeyde yükselen kapitalist sınıfın iktidarını konsolide edip güçlendirmesiydi. Bu zamanlar çok eskide kaldı. Ve bu kapitalizm sistemi dünya çapında bir sömürü ve baskı sistemi olan, artık miadını doldurmuş kapitalizm-emperyalizme dönüştü; bu sistemin son kullanma tarihi geçti ve artık pozitif bir rol oynayabileceği herhangi bir durumu da geçeli çok oldu. Artık amacımız bütün bu kapitalizm-emperyalizm sisteminden kurtulmak olmalıdır.

Yeni bir iç savaşın niteliği 1861-1865 arası yaşanan iç savaştan çok daha farklı olacaktır. O tarihlerde ülkenin coğrafi olarak bir bölümü, Güney Konfederasyonu ayrılmak ve o bölgede yeni bir ülke kurmak istiyordu. Bugün faşizmin güçleri nüfus içerisinde yine Güneyde ve kırsal alanlarda yoğunlaşmaktadır ancak Güneyde ve ülkenin diğer bölgelerinde bu faşizme karşı olan insanlarla coğrafi olarak çok yakından bağlıdırlar. Yeni bir iç savaş birbirlerine yakın konumdaki karşıt güçlerin-kelimenin tam anlamıyla coğrafi olarak birbirine bağlı- ülke boyunca savaşması anlamına gelir. Bu durumun, olası bir iç savaşın pozitif tarafındakiler için hem avantajları hem de dezavantajları vardır ve her ikisinin de bu iç savaşa yaklaşımlarında hesaba katılmaları gerekmektedir.

(Anaakım medyada sürekli görüntülenen ‘’Kırmızı ve Mavi Eyaletler’’ görseli bu ülkenin coğrafi ve siyasi bölünmeleri noktasında bir hayli yanıltıcıdır. Bu görsel nüfus yoğunluğu ve bir eyalette gerçekten kaç kişinin nerede yaşadığı, nerede yoğunlaştıkları noktasında tutarlı bir resim sunamaz. Bu durum özellikle şehirlerde ve şehirlerin ektrafındaki banliyölerde yaşayan nüfusun yoğunluğunu ve şehirlerin iç kısımlarında yoğunlaşan ezilen halk kitlelerinin yoğunluğunu gözardı ediyor. Özellikle de şehirlerde halkın geniş bir kesiminin faşistlere olan güçlü muhalefetini gözardı ediyor. Şeylerin bu biçimde anaakım sunumu temelde tek mümkün olanın kapitalizm-emperyalizm sisteminin devamlılığı olduğu ve tek seçimin bu sistemin hakim sınıfları olan Cumhuriyetçi Parti ‘’kırmızı’’ ve Demokrat Parti ‘’mavi’’ arasında olabileceğini ima ediyor. Bu arada tarihsel olarak komünizmle bağlantılı olan kırmızı rengin faşist Cumhuriyetçi Partiyle bağlantılı olarak iç edilmesi tiksinçtir!)

Mevcut kutuplaşma, pozitif tarafta olarak faşizme karşı duranlarda dahi ihtiyaç duyduğumuz şey değildir ve günümüzün acil ve derin sorunlarına bir cevap oluşturmamaktadır. Tam da bu konuşmada tartışılan meselelerden dolayı faşistlerin Demokratların şartlarında, bu ülkedeki kapitalist iktidarın ‘’demokratik normlarının’’ şartlarında gerçek ve temelli bir yenilgiye uğratılmaları mümkün değildir. Temel olarak bu sistem altında bu mesele bu biçimde sadece bu ülkede değil ama bütün dünyadaki halk kitlelerinin çıkarına olacak şekilde çözümlenemez. Bir kere daha söylemek gerekirse acil olarak ihtiyacımız olan bugün var olandan çok daha farklı bir kutuplaşmadır, bugün ihtiyacımız olan devrim için yeniden kutuplaştırmadır.

Ve bir kere daha-burada mutlak olmadan-bu yeniden kutuplaşmanın gerçekleşmesi için sınırlı bir zaman vardır. Şayet şeyler olduğu haliyle devam ederse: Cumhuriyetçi Partinin faşist saldırısı ve temelinin gittikçe daha da agresif ve güçlü olması halinde faşistlerin ‘’iki yönlü’’ saldırısı büyük ihtimalle başarılı olacaktır. Eyalet yönetimleri ve federal devletin kilit parçalarında, özellikle de mahkemelerde zorladıkları değişiklikleri bütün ülkede kontrolü geri almak ve konsolide etmek için kullanacak, faşist programlarını intikam yoluyla uygulayacak ve etkili her türlü muhalefeti zor kullanarak, lüzum gördükleri ölçüde şiddetle bastıracaklardır.

Bu durumun aciliyeti ve devrim için yeniden kutuplaştırmanın acil ihtiyacı açık bir şekilde anlaşılmalı ve halk kitlelerine etkili bir şekilde iletilmelidir. Bu ikna edici bir biçimde yapılmalıdır, aldatıcı bir abartıyla değil (halihazırdaki kritik durum ve nelerin söz konusu olduğunu anlatmada dalavarecilik yapmaya gerek yoktur). Bu sistemin sürekli olarak faili olduğu korkunç haksızlıklar ve zulümler karşısında ayağa kalkan insanlarla birlik olmak kritik öneme sahipken ve radikal olarak farklı ve özgürleştirici bir alternatifin mümkünlüğünü ortaya koymak önemliyken şunun altının çizilmesi gerekiyor: Şu ya da bu biçimde insanları bu sisteme zincirleyen ve sistemin failliğine katkıda bulunan düşünüş biçimleri ve eylemlerden koparmak için yılmadan amansız bir mücadele yürütmek zorunludur.

Kadercilik ve bozgunculuk- korkunç durumu ve insanlığı bekleyen kasvetli geleceği değiştirecek hiçbir şeyin yapılamayacağı, radikal bir değişikliğin olamayacağı inancı- bu düşünce biçiminin kendisi mağlup edilmelidir. Bunu hem keskin mücadele ile ve radikal şekilde daha iyi bir dünyanın mümkünlüğünü canlı olarak ortaya koyup popülerleştirerek yapabiliriz. Bu dünya

devrim yoluyla elde edilebilir ki devrim gerçek dünyanın ve onun radikal dönüşümünün mümkünlüğünün bilimsel ve materyalist bir yaklaşımla anlaşılmasına dayanır. Genel olarak ve bütün yönleriyle temel kitleler açısından, bu devrimin belkemiği olması gereken en acı biçimde ezilenler açısından bu bozgunculuğun üstesinden gelinmesi ve gerekli yeniden kutuplaştırmanın sağlanması sadece güçlü bir kombinasyonla sağlanabilir: Kitleler arasında amansız ideolojik mücadele ile artan sayıda insanı karşı karşıya olduğumuz durumun ve gerçek çözümün bilimsel kavrayışına kazandırmak ve bu baskıcı sisteme karşı direniş. Bunların her ikisi de devrimin güçlerinin inşası ve devrim için gerekli olan siyasi hizalanmayı yaratmaya katkı sağlamalıdır.

Sonuç olarak yeni bir iç savaş durumunda ve bağlamında yeni komünizm önderliğindeki devrimci güçlerin yaklaşımı gerekli siyasi çalışmayı fiili savaş ile kombine ederek böylesi bir iç savaşı bütün sistemden kurtulmak ve yerine Yeni Sosyalist Cumhuriyet Anayasasına dayanan radikal olarak farklı ve özgürleştirici bir sistemi kurmak için devrim yapmak hedefi olacaktır.

Dördüncü Bölüm: Kararlı Temel Gençlik ve Devrim

“Felaket Bir Şey Ya Da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey”den (7) aşağıdaki bölüm, milyonlarca insanı harekete geçirerek bu ülkede bir devrimin nasıl gerçekleştirilebileceğine, bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin şiddet yanlısı uygulayıcılarını yenilgiye uğratıp, bu sistemi tamamen ortadan kaldırıp ve Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyetin Anayasası’na (8) dayanan kökten farklı, özgürleştirici bir sistemi hayata geçirmeye dair konuşmalarımdan ve yazılarımdan oluşan bu seçki serisinin dördüncüsüdür.

Temel kitleleri ve özellikle gençliği devrime kazanmak aynı zamanda benim “George Jackson meselesi” adını verdiğim meselede daha fazla kritik atılımlar yapmayı gerektirir- 1960’lardaki yükseliş sırasında Kara Panter Partisi’yle bağlantılı militan bir devrimciye dönüşen ve yetkililer tarafından suikasta uğramadan önce devrimci olasılık sorunuyla derinden boğuşan bir mahkûm olan George Jackson tarafından keskin bir şekilde ortaya atılan soru. Jackson, yarından sonra yaşamayı beklemeyen bir köle için kademeli değişim ve uzak bir gelecekte gerçekleşecek devrim fikrinin hiçbir anlamı ve çekiciliği olmadığını söyledi.

Bu mesele bunun gibi ender bir zamanda belirli ve özel bir anlam kazanıyor; devrimin gerçekten mümkün olabileceği bir zamanda, *tam olarak belirsiz uzak bir gelecekte değil, ama tam da şu anda meydana gelen keskinleşen olayların ve çatışmaların girdabı aracılığıyla*.

Burada yine tayin edici soru devrimin örgütlü güçlerinin ne kadar oluşturulduğu ve acilen ihtiyaç duyulan devrim yönünde tüm bunlara ne kadar etki ettiği meselesidir.

Halk kitlelerine ve özellikle temel gençliğe hitap etmek için devrim, bilimsel temelli yöntemi, geniş vizyonu, özgürleştirici programı ve hedefleri ve eylemleriyle *büyüyen, örgütlü, disiplinli, cesur ve korkusuz* bir güç, toplumun her kesiminden bu gençleri ve devrimin savaşçılarını kendine çekecek, giderek güçlenen bir kutup haline gelmelidir.

Bu devrim için çalışırken hakiki cesaret ve yürek gerektiren, acilen yapılması gereken pek çok şey var: Bu devrimi güçlü bir şekilde duyurmak, insanları bu devrime katılmaya teşvik etmek, onları bu devrime örgütlemek ve organize etmek – *insanların bulaştığı ve kendi gerçek çıkarlarına aykırı olan tüm saçmalıklara karşı çıkmak ve onları kırmak*– insanların düşüncelerini ve eylemlerini dönüştürmek için yapılması gereken mücadeleyi vermek- halkı ezen güçlere karşı durmak, bu sistemin zulmüne karşı verilmesi gereken mücadeleyi vermek- bütün bunları, gerekli koşullar oluştuğunda, bu sistemi nihayetten devirmek için topyekûn mücadeleye hazırlanmanın temeline sahip olmak için yapmak.

Ve devrim bu şekilde büyüdükçe: Faşistlerin ve diğer baskıcı güçlerin insanları tehdit etme, korkutma, ve hatta öldürme hamlelerine karşı çıkmak için gerçek cesaret ve yürek gerektiren, acilen yapılması gereken pek çok şey var. Hiç kimseye sebepsiz ve haksız saldırılarda bulunulması çağrısında bulunmadığımı açıkça belirteyim; ama bu sistem altında ezilen, gaddarlığa maruz kalan, doğruyu temsil eden ve savunan ve bu yüzden saldırıya uğrayan insanları savunmanın meşruluğu*, ihtiyacı ve sorumluluğu* vardır.

Bu devrimin temel örgütlenme biçimi olan Devrim Kulüplerinin dayandığı ve uğruna mücadele ettiği temel ilkeler olan Devrim İçin Dikkat Edilmesi Gereken Altı Noktanın son noktası şudur:

Bu sistemi fiilen devirmek ve bugünün insanlar arasındaki yıkıcı, kısır çatışmalarının çok daha ötesine geçmek için ilerliyoruz. Ciddi olduğumuz için, bu aşamada şiddeti başlatmıyoruz ve

halka karşı ve halk arasındaki her türlü şiddete karşı çıkıyoruz. (9)

Evet, bu çok ciddi bir şey: Bu sistemi gerçekten devirmek ve tamamen daha iyi bir yol için çalışmak. Ve evet, bunun büyük bir kısmı, bu sistem tarafından pek çok açıdan zaten berbat durumda olan insanların, bu sistemin onları altüst ettiği başka bir yola daha kapılmalarının üstesinden gelmektir: Kavga etmek ve birbirlerini öldürmek. Bunun durması gerekiyor.

Ancak sadece durmasına gerek yok. *Buna kapılmış insanların gerçekten olumlu* bir şeyin parçası olmaları gerekiyor; şimdi acilen ihtiyaç duyulan devrim güçlerinin bir parçası olmaları gerekiyor.

Pek çok kişinin, özellikle de temel kitlelerden gelen pek çok gencin hissettiği hayal kırıklığı ve öfke- çünkü bu sistem altındaki yaşamın kendileri için iyi hiçbir şeyi olmadığını, doğdukları andan itibaren kilit altında tutuldukları ve onları yabancı korku ve nefret nesneleri olarak gören ve davranan güçler tarafından kuşatıldıkları ve iktidara sahip olanların, onlara, kıçlarına bir tekme ve beyinlerine bir kurşundan başka bir şeyi hak etmeyen pislikler olarak baktığını hissediyorlar. Bu hayal kırıklığı ve öfkenin, onlara bu şekilde davranan ve onları ve dünya çapında onlar gibi pek çok kişiyi düzgün bir hayattan, düzgün bir gelecekten veya herhangi bir gelecekten mahrum bırakan sistemle mücadeleye yönlendirilmesi gerekiyor.

Bir kez daha, yapılması gerekeni yaparken acilen büyük bir cesaret ve yürek gerektiren pek çok şey var: zamanı geldiğinde bu sisteme karşı başkaldırıp devrim yolunda sonuna kadar gitmeye hazırlanmanın bir parçası olmak ve bunun önemli bir parçası olarak da hakları ve varoluşları konusunda sürekli haksız saldırılara maruz kalan insanları desteklemek ve *savunmak*.

Irkçı baskıya karşı isyan eden kişi ve hareketlere yönelik saldırılar sürüyor…

Okul yönetim kurulu üyelerine yalnızca temel sağlık önlemlerini aldıkları için değil, aynı zamanda bu ülkede her zaman var olan beyaz üstünlüğüne dair bazı gerçeklerin öğretilmesini onaylamak veya trans bireylere hak tanımak gibi konularda da saldırılar var.

Kürtaj isteyen kadınlara, bu kürtajları sağlayan kliniklere ve sağlık personellerine yönelik tehditler, taciz ve saldırıların yanı sıra Cumhuriyetçi-faşist partinin kürtaj hakkına yönelik saldırıları ve mahkemelerde verdiği saldırılar da artıyor.

LGBT bireylere yönelik acımasız ve sıklıkla öldürücü saldırılar yaşanıyor.

Siyahilerin ve diğer ezilenlerin oy verme gibi temel hakları kullanmasını bile bir kez daha engellemek için şiddet kullanma tehdidi veya şiddet kullanımı da dahil olmak üzere devam eden hamleler var. (Bilimsel bir yöntem ve yaklaşımla, insanların oy kullanma hakkını elinden almaya yönelik girişimlere aktif olarak karşı çıkmak; aynı zamanda insanların, çabalarının kendilerine baskı yapan bu sistemin temsilcilerine oy vermeye harcamaması gerektiğini ve tüm bu sistemi yıkmanın zeminini oluşturmaya çalışmak gerektiğini görmelerini sağlamak hem mümkün hem de önemlidir.)

İnsanlara ve onların haklarına yönelik tüm bu saldırılara güçlü bir şekilde karşı çıkılması, bunun iyi tarafında olan kişilerin ise, tehditlerle ve hatta doğrudan fiziksel saldırılarla saldırıya uğrayanların, aktif olarak korunması ve savunulması gerekiyor.

Polisin insanlara gaddarca davranmasının ve soğukkanlılıkla öldürmesinin önlenmesi gerekiyor. George Floyd'un ağır ağır vahşice infazına tanık olan ve hatta bunu kaydeden bazı kişilerin söylediklerini hatırlayalım: Daha fazlasını yapıp yapmamaları, savunmasız bir Siyahi adama yönelik bu pervasız suikastı durdurmak için harekete geçmeleri gerekip gerekmediği konusunda ızdırap çekiyorlardı. Şimdi, bir kez daha işaret ettiğim şey, Devrimin Dikkat Edilmesi Gereken Altı Noktasının 6. maddesiyle tutarlıdır ve burada söylediklerimde kimseye saldırı çağrısında bulunmuyorum. Ancak polis dahil hiç kimsenin birini katletmeye hakkı yoktur; insanların haklarına ve yaşamlarına yönelik haksız saldırılara karşı savunma ve koruma sorumluluğu vardır ve bu meşrudur.

Bunun gibi farklı bir çok durumda, disiplinli ve örgütlü bir oluşum içindeki varlıklarıyla insanlara yönelik hiçbir haksız saldırının hoş görülmeyeceğini açıkça ortaya koyan, temel gençlik de dahil olmak üzere sağlam devrimcilerden oluşan bir gücün var olduğunu hayal edin. Ancak bu sadece hayal edilmemeli, devrime hazırlanma ve devrim için örgütlü güçler inşa etme sürecinin önemli bir parçası olarak geliştirilmelidir.

Bu, ciddi ve bilimsel bir şekilde ele alınmalıdır; herhangi bir noktada, henüz yapılması gereken temel olmayan bir şeyi yapmaya kalkışmak yerine, devrimin örgütlü safları büyümeye ve disiplinli bir güç olarak çelikleşmeye devam ettikçe, daha önce mümkün olmayan bir şeyin

mümkün hale geldiği koşulları hayata geçirmek için aktif olarak çalışmak gerekir. Bu şekilde ele alındığında, bu, mevcut durumun çok ötesinde "yankılanır" ve etkiyle giderek daha dinamik bir etkiye sahip olabilir, daha fazla insanı bu devrime çekebilir... ki bu da daha büyük bir etki yaratmayı ve daha büyük güçleri çekmeyi mümkün kılacaktır.

Bütün bunlar, bu konuşma sırasında ortaya koyduğum genel yaklaşımın önemli bir parçası; bu, bugün devrimin küçük örgütlü güçlerinin- sayı, organize güç ve bir bütün olarak toplum üzerindeki etkisi açısından giderek artan bir hızla, gittikçe daha fazla insanın parçası olması için meydan okunması ve etkinleştirilmesi gereken şey budur.

Bu, devrim için çalışmanın ve bunun bir parçası olarak faşistlere karşı çıkmanın bir başka önemli boyutunu gündeme getiriyor: Beyazların üstünlüğünü savunanlar ve genel olarak faşistler için İkinci Değişiklik olan "silah taşıma hakkının" düzenli olarak savunulduğu ve kanunların ve mahkemelerin desteği ile polisin ve devletin diğer kurumlarının desteğinin sağlandığı; siyahiler, diğer ezilen insanlar ve genel olarak bu sistemin baskısına ve adaletsizliğine karşı çıkanlar için ise meşru müdafaada bile "silah taşıma hakkına" aktif olarak *karşı çıkıldığı* ve *bastırıldığı* gerçeğini keskin bir şekilde açığa çıkarmak ve buna karşı çıkmak ve siyasi ve pratik olarak üstesinden gelmek için mücadele etmek gerekiyor.

Bu, Carol Anderson'ın İkinci Değişiklik'e odaklanan kitabında açıkça ortaya konmuştur- *The Second: Race and Guns in a Fatally Unequal America* (İkinci Madde: Ölümcül Bir Şekilde Eşitsiz Bir Amerika'da Irk ve Silahlar). Bu kitap, bu ülkenin tarihi boyunca Siyahi insanlara uygulanan ahlaksız şiddetin (daha fazlasını!) yakıcı teşhirini içeriyor ve "silah taşıma hakkının" Siyahilere hiçbir zaman uygulanmadığını, bunun yerine iktidar sahipleri ve genel olarak ırkçı beyazlar açısından Siyahileri "öldürme hakkının" olduğu sapkın bir durumun söz konusu olduğunu anlatıyor. Bunun devam etmesine izin verilemez!

Kararlı bir mücadele sadece "İkinci Değişiklik" ile temsil edilen şey etrafında değil, aynı zamanda insanlara garanti edildiği varsayılan haklara yaklaşımın son derece eşitsiz bir şekilde- öyle ki, mazlumların ve bu sistemin baskıcı ilişkilerine karşı hareket edenlerin hakları sürekli olarak saldırıya uğruyor, "kısıtlanıyor" ya da açıkça reddediliyor ve bastırılıyor- uygulandığı birçok şey etrafında da sürdürülmelidir. Bu mücadeleyi yürütürken, bu *çelişkiyi* tanımak ve

mümkün olduğu ölçüde bundan yararlanmak önemlidir: Gerçekte bu kapitalizm-emperyalizm sisteminde hak ve özgürlükler, bu sistemin ve onun egemen sınıfının çıkarlarına göre belirlenmekte ve sınırlandırılmaktadır; ancak bize sürekli olarak bu sistemde "herkes için özgürlük ve adaletin" olduğu söyleniyor ve bu sistemi yönetenler ya da en azından bir kısmı bu efsaneyi sürdürmenin önemli olduğunu düşünüyor. Yine bu sistemin uygulayıcılarının, temel hakları ihlal etme girişimlerini boşa çıkarma mücadelesinde, bu sisteme ve onun derin adaletsizliğine karşı ayaklanan insanları bastırma hamlelerinde, bu çelişkinin mümkün olduğu ölçüde ele alınması gerekmektedir.

Ancak en temelde, bu mücadele, bu sistemin temel doğasına ilişkin tam bir farkındalıkla, bilimsel temelli bir anlayışla, bu sistemi devirmeye, onun ilişkilerinin, vahşi sömürü ve kana bulanmış baskı ve zapt etme kurumlarının ortadan kaldırılmasına yönelik çalışma yönelimi ve hedefi ile yürütülmelidir.

Bir kez daha, tüm bunları gerçeğe dönüştürmek için, bu devrim giderek artan sayıda temel gençliğe ve diğerlerine ulaştırılırken ve onlar da buna katılmaya meydan okunurken, onların bu sistemin devamlılığını sağlayan düşünüş ve hareket etme biçimlerinden kurtulması için onlarla çok mücadele edilmesi gerekiyor. İnsanların "kafalarını toparlamaları", kafalarını kıçlarından çıkarmaları ve *yeni komünizmin* bilimsel yöntemini ve yaklaşımını benimsemeleri, gerçeği anlamaları ve devrim yoluyla gerçekliği temelden dönüştürmeleri gerekiyor. Bu, sadece kendiniz ya da dar bir şekilde tanımlayabildiğiniz kişiler (her kim olursa olsun) için yola çıkmak değil, bu devrim için daha azı için değil, tam anlamıyla *devrimci komünistler olmak, tüm insanlığın kurtarıcıları*, örgütlü ve disiplinli güçlerin bir parçası olmak anlamına gelir.

Dediğimiz gibi, "*gerçekten uğruna savaşmaya değer bir şey için savaşacak yüreği olan herkese:* ***Bu devrimin bir parçası olmalısınız.***"

DEVRİM KAZANMAK İÇİN GERÇEK BİR ŞANS

Beşinci Bölüm: Kazanmak ve Kazanmak

Cornel West ile diyalogda söylediğim gibi: Haklı ve meşru olmamız önemlidir- yeryüzünün lanetlilerinin yanında durmamız ve onların zulmüne karşı durmamız önemlidir- ama kazanmak zorundayız. Bu canavarca sistemin hükmünü gerçekten yıkmalı ve kökten farklı ve çok daha iyi bir şeyi ortaya çıkarmalıyız. Aksi takdirde, en iyi ihtimalle "iyi niyetli bir mücadele vereceğiz" ama dehşet devam edecek ve daha da kötüleşecek. (10)

Devrim İçin Dikkat Edilmesi Gereken Noktalar'ın altıncı maddesi şunu söyler: "Bu sistemi fiilen devirmek ve bugünün insanlar arasındaki yıkıcı, kısır çatışmalarının çok daha ötesine geçmek için ilerliyoruz. *Çünkü bizler ciddiyiz*, bu aşamada şiddeti başlatmıyoruz ve halka karşı ve halk arasındaki her türlü şiddete karşı çıkıyoruz." (11)

Dikkat Edilmesi Gereken Noktanın, bu sisteme karşı mücadelenin her zaman şiddetsiz kalabileceği ve kalması gerektiğine dair bazı idealist pasifist fikirlerin beyanı *olmadığını* vurgulamak için "çünkü bizler ciddiyiz" sözcüklerinin altını çizdim. Öncelikle halka karşı ve halk arasındaki her türlü şiddete karşı olmakla birlikte bu aşamada şiddeti başlatmıyoruz (ve başkalarını da başlatmaya teşvik etmiyoruz), aynı zamanda insanların haksız saldırılara karşı kendilerini savunma hakkını güçlü bir şekilde tanıyor ve destekliyoruz. Ve daha stratejik olarak, bilimsel olarak şunu anlıyoruz: **dünyadaki şiddetin temel kaynağı, bu kapitalizm-emperyalizm sistemidir; haksız şiddetin en büyük failleri, başta bu ülke olmak üzere kapitalist-emperyalist güçlerin yönetici sınıflarıdır- ve bu sistemin lağvedilmesinin barışçıl yollarla gerçekleştirilememesinin temel nedeni yine bu sistemin kendi doğası ve onu yönetenlerin şiddete teşebbüs etmeden sistemlerinin ortadan kaldırılmasına ve bu tür girişimlere asla izin vermemeleri gerçeğidir.**

Bütün bunlarda *ciddi* olduğumuzdan bahsetmemiz bu anlama geliyor.

Bu anlayışla ve bu yönelimle, gerçekten nasıl kazanılacağı sorusuna çok ciddi bir şekilde yaklaşmalıyız -tarihsel olarak konuşursak, iktidarı ele geçirmek için daha acil bir mücadelede kazanmak- ve en geniş anlamda, tüm dünyadaki tüm baskı ve sömürüyü kökünden söküp atmak, insanların insanlıklarını tam anlamıyla ifade ederek gerçekten gelişebilecekleri komünist bir dünya yaratmak amacıyla bunun temelini oluşturacak şekilde kazanmak.

Bu “kazanmak-ve kazanmak” yaklaşımı şu ilkenin bir uygulamasıdır: “Yeni komünizm, ‘amaçlar araçları meşrulaştırır’ şeklindeki zehirli nosyonu ve pratiği tamamen reddeder ve komünist hareketten kökünü kazımaya kararlıdır.” Bu hareketin ‘araçlarının’ bilimsel temele dayanan devrim yoluyla tüm sömürü ve baskının ortadan kaldırılmasına yönelik temel ‘amaçlardan’ kaynaklanması ve bunlarla tutarlı olması, yeni komünizmin temel ilkesidir.” (12)

Öyleyse, bunun koşulları oluştuğunda kazanmaya nasıl devam edebileceğimize ve kazanmamız gerektiğine bakalım. Buna yönelik gerekli stratejik yaklaşım, devrimci güçlerin mevcut birleşik ve uyumlu bir devlet gücünün, tüm gücünü cepheden karşılarına aldıkları hiçbir mücadeleyi kazanamayacakları şeklindeki bilimsel anlayıştan kaynaklanmaktadır. (İnsanlar bunun hakkında düşünebilsin diye duracağım…)

“Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey” den alınan aşağıdaki ifade şunu anlatıyor:

Toplumun genelindeki durum ne kadar değişirse değişsin ve bu sistemin şiddetle bastırılmasının en güçlü kurumları bile bu sistemden ne kadar etkilenmiş olursa olsun, aralarında önemli bölünmelerin meydana gelmesi çok muhtemeldir. Devrim, resmî kurumların bazı kesimlerinden güçlü karşı-devrimci silahlı kuvvetlerle ve onlarla hizalanmış faşist “sivil güçlerle” karşı karşıya kalacaktır. Devrimci savaşçı güçlerin, özellikle de başlangıç aşamasında tam güçlerine yakın herhangi bir şeyi, karşı-devrimin silahlı kuvvetlerine doğrudan ve cepheden karşı koyarak onları yenmeleri pek de olası değildir. Bu nedenle devrimci güçlerin zamanı geldiğinde kazanmak için savaşmalarını sağlamaya yönelik geliştirilen doktrin ve stratejik yönelimde şu vurgulanmaktadır:

“*Devrimci güçlerin yalnızca uygun koşullarda savaşması ve kesin çarpışmalardan kaçınması gerekecektir. Bu durum güçler dengesi ezici bir çoğunlukla devrim lehine değişene kadar her şeyin sonucunu belirleyecektir.*” (13)

Bu doktrin ve stratejik yönelim *Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz* içerisinde biraz daha derinlemesine bahsediliyor ve daha detaylı bir şekilde açıklanıyor- “Gerçek Bir Devrim- Gerçek Bir Kazanma Şansı, Devrim Stratejisinin Geliştirilmesi” adlı makalemde sağlanan ek düşüncelerle beraber (revcom.us adresinde de bulunabilir). Bu,

gerekli koşullar oluşturulduğu zaman, halk kitlelerini harekete geçirecek devrimci bir gücün bu sistemin yıkılmasına, iktidarın devrimci yollarla ele geçirilmesi girişimini yenmek ve yok etmek isteyen silahlı kuvvetlerin başta neredeyse keskin gücünü etkili bir şekilde etkisiz hale getirecek ve sonunda üstesinden gelebilecek şekilde nasıl yaklaşabileceğinin temelini oluşturmaktadır. Devrimci durum olgunlaştığında, omurgasını özellikle bu devrimle kazanılmış gençlikten alan devrimci savaş güçlerinin nasıl organize edilebileceğini, eğitilebileceğini ve devrimci güçlerle karşı devrimcilerle karşılaşmalarda devrimci güçlerin lehine olacak şekilde küçük ölçekte başlayarak, çatışma ve onları yenme araçlarının, ve bu temelde bunu yaparken nasıl güçlenip büyüyebilecekleri, karşı-devrimci güçlerin parçası olanların giderek artan sayıdaki üyelerini nasıl kazanabilecekleri ve sonunda karşı-devrimin geri kalan güçlerini nasıl yenebilecekleri durumun nasıl sağlanabileceğini anlatıyor.

Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz konuşmamda şu önemli ifadeden alıntı yapmıştım:

İngiliz Generali ve strateji uzmanı Rupert Smith, “çatışmanın parametrelerini belirleyen” isyancı bir gücün “gıyaben alternatif bir kuvvet ve iktidar sunduğunu” belirtti. [Durup bunun ne anlama geldiğini düşünelim.] Bu şu anlama geliyor: Eğer bir devrimci güç büyük ölçüde çatışmanın karakterini belirliyorsa, bu bir grup “kanun kaçağı” olarak değil, eski düzene karşı mücadele eden meşru bir güç olarak görülecektir ve bu, devrimci savaş güçlerinin dünyaya yönelik cesur bir deklarasyon eşliğindeki ilk eylemlerinin, “eski düzenin güçlerini yenmeye ve yeni, devrimci bir sistemi hayata geçirmeye kararlı örgütlü bir gücün var olduğunu açıkça ortaya koymasının” neden bu kadar önemli olduğuyla ilgilidir. Bu, insanların mevcut sisteme karşı beslediği “batıl korkuyu”, bunun işlerin en iyi ya da en azından tek yolu olduğuna ve bu sistemin gücünün meydan okunamayacak olduğuna dair neredeyse dinsel inancı yok etmede çok önemli bir rol oynayacaktır; eski düzenin ve onun egemen sınıfının “meşruiyetini” ve “otoritesini” ve nüfusun geniş kesimlerinin ona olan bağlılığını daha da zayıflatacak ve karşı tarafın kuvvetleri dahil olmak üzere savaş içinden olanlardan daha geniş kesimleri kazanmak için daha fazla temel oluşturacaktır.

Daha sınırlı karşılaşmalarda zafer arama ve kazanma yaklaşımının temel amaçlarından biri, karşı tarafın giderek daha fazla dağılacağı ve karşı tarafın önemli bir kısmının devrimci tarafa geçtiği genel bir durumun yaratılmasıdır. Bu, "güçler dengesinde" devrimcilerin üstünlük elde ettiği, karşı-devrimin nihai yenilgisini gerçekleştirebilecekleri bir pozisyona niteliksel bir değişiklik getirme sürecinin önemli bir parçası olacaktır.

Takip eden kısım ("Gerçek Bir Devrim- Gerçek Bir Kazanma Şansı, Devrim Stratejisinin Geliştirilmesi" makalesinden) şunu vurgulamaktadır:

Devrimin, karşı devrimin "kuşatma ve baskısına" etkin bir şekilde karşı çıkabilmesi için, ve özellikle de karşı devrimin yalnızca kuvvetlerini yoğunlaştırmasından ötürü değil, fakat aynı zamanda devrime destek sağlayacak destek birimlerinin (bu destek birimleri halen açık bir şekilde devrim tarafından kontrol edilmese ve yönetilmese de) **topyekûn mücadelenin ilk evrelerinde** fiilen ele geçirilme tehlikesine karşı; topyekûn devrimci mücadelenin **en başından itibaren veya başlangıçtan hemen sonra, hızla ülke çapında yürütülmesi gerektiğinin**; devrimci güçleri ülkenin çok farklı bölümlerini destekleyecek ve hızla simultane bir şekilde hareket edecek ("patlamış mısır" fenomeni ile etki edecek ve hızla birbirini takip edecek tekrarlayan eylemlerle hareket edecek) örgütlü destek birimleri kurulması gerekliliğinin ve bunların simultane bir şekilde hareket etmesinin öneminin ve bu önemli ihtiyacın altının çizilmesi gerekiyor.

Düşmanın dengesini bozan bu "patlamış mısır" yaklaşımı aynı zamanda karşı tarafın parçalanmasına ve ondan kopmalara da katkıda bulunabilir.

Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz 'den tekrar alıntı yapmak gerekirse:

Rupert Smith'in vurguladığı bir diğer nokta önemlidir: Önemli olan mutlak kuvvet değil, "gücün kullanılabilirliğidir"; herhangi bir devletin veya başka bir silahlı kuvvetin cephaneliğinde ne olduğu değil, herhangi silahlı bir çatışmada aslında kendi avantajına neyi kullanabildiğidir? Devrimci güçlerin temel operasyonel ilkelerinden biri, mücadeleyi, eski düzen güçlerinin en yıkıcı güçlerini hem askeri hem de siyasi çıkarlarına uygun şekilde kullanmalarını önleyecek şekilde yürütmektir. Aynı zamanda, eski egemen güçlerin hâlâ yürütmekte olduğu barbarca

eylemler karşısında, devrimci güçlerin “düşmanın barbarca eylemlerini ona karşı çevirmesi, düşman saflarından gelenler de dahil, devrim için daha büyük güçler kazanmasıdır.”

Burada şu önemli noktayı tekrar etmekte fayda var:

Bu sistemin egemen güçlerinin, bu sistemi dayatmak için kullandıkları ölüm ve yıkım makineleriyle gerçekten çok güçlü olduğu da doğrudur. Ancak insanların büyük bir kısmının onları gerçekten yenebileceğimizi hayal etmekte zorlanması, bu sistemin “normal” işleyişinden kökten farklı bir durumu kavrayamamaktır- toplumun büyük kesimleri için, yönetici sınıfın insanlar üzerindeki “tutuşunun” (onları kontrol etme, manipüle etme ve korkutma yeteneğinin) kırıldığı veya büyük ölçüde zayıfladığı bir durum. İnsanlar bunu hayal edemiyorlar çünkü temelde olaylara bilimsel bakış açısı ve yöntemle yaklaşmıyorlar.

(Peki bu bilimsel bakış açısını ve yöntemini insanlara ulaştırmamız gerektiğini tekrar söylememe gerek var mı?)

Aynı zamanda, “Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey”, bu topyekûn mücadele için temel doktrinin ve stratejik yaklaşımın geliştirilmesinin devam eden bir süreç olduğunu vurguluyor. Ve şöyle devam ediyor:

Bu sahayı hazırlama, halk kitleleri hazırlama ve öncü güçleri bu devrime hazırlama süreci boyunca topyekûn mücadele için bu temel doktrin ve stratejik yaklaşım sürekli olarak geliştirilmeli ve konsept daha da “işlevsel” hale getirilmelidir. Yani özellikle zafere giden gerçek yolları neyin oluşturacağı açısından daha fazla ayrıntılandırılmalı ve daha fazla somutlaştırılmalıdır. Bundan yola çıkarak ve buna hizmet ederek, özellikle başlangıç aşamalarında ve (mümkün olduğunca) genel olarak diğer tarafla karşılaşmaların özel doğası ve özelliklerinin ne olacağı daha fazla somutlaştırılmalıdır.

Daha önce de belirtildiği gibi, tüm bunlarla ilgili büyük bir faktör, toplumun karşıt kesimleri arasında gerçek bir iç savaş olasılığı ve bu durumun bu sistemin devlet gücünün kilit kurumlarını nasıl etkileyebileceğidir. Eğer böyle bir iç savaş çıkarsa -ya da toplumdaki derinleşen bölünmeler daha doğrudan bir iç savaşa doğru ilerlese de- bu durum bu tür kurumlar üzerinde derin bir etkiye sahip olabilir, aralarında gerçek bir bölünme olasılığı ve hatta bu tür

kurumların bazı bölümlerin faşistlerin yanında, diğerlerinin de faşistlerin karşıtı olanlarla birlikte *parçalanması* gündemde olabilir.

Bu olasılık, devrimci savaşçı kuvvetler için temel doktrin ve stratejik yaklaşımın dikkate alması ve kapsaması gereken bir şeydir. Ancak, devrimci güçlerin bu sistemin egemen ve baskıcı kurumları arasından önemli sayıda kişiyi kazanabilmesi ve saflarına katabilmesi *ve bunu devrimci güçlerin özgürleştirici karakterini fiilen sürdürecek şekilde yapabilmesi için, devrimci safların onları bu temelde güçlendirmesi*, insanlığın kurtuluşu için savaşçılar olarak, yalnızca savaşma kapasitesi açısından da değil, temel ideolojik ve politik yönelimleri açısından da sağlamlaştırması ve çelikleştirilmesi gerekli olacaktır.

Aksi taktirde, diğer taraftaki güçleri kazansanız bile, nasıl koşullandıkları ve eğitildikleri göz önüne alındığında, bu durum şartları çok kötü bir temelde oluşturabilir ve farklı şekillerde yenilgiye yol açabilir (ya düşmanın elinde yenilgi ya da askeri zafer elde edilebilmiş olunsa bile, bunun yapılış şekli, toplumun ve nihayetinde tüm dünyanın tüm sömürü ve baskıyı kökünden söküp atmak için devam eden dönüşümünün gerçekleştirilebileceği radikal bir şekilde yeni ve daha iyi bir sisteme yol açmayabilir.)

Burada dikkate alınması gereken başka bir şey var: Önemli olan yalnızca topyekûn hesaplaşma yaklaşırken devrimci halkın büyüklüğü (milyonlarca) değil, aynı zamanda *en çok ezilen kitleleri, özellikle de gençleri* ve toplumun diğer kesimlerinden çok sayıda insanı kapsayan "bileşimi", devrimci halkın bu "bileşiminin" karşıt güçlerin bileşimiyle nasıl bir ilişki içinde olacağı; ve bunun daha geniş toplumdaki büyük sosyal çelişkilerle (örneğin ırksal, cinsel ve cinsiyete dayalı baskı) nasıl ilişkili olduğudur.

Daha somut olmak ve bunu daha da detaylandırmak gerekirse: Bu ülkenin yöneticileri, kendi çıkarları uğruna, ezilenlerin saflarından kadınlar, siyahlar ve Latinler de dahil olmak üzere çok sayıda insanı ordularına çekmek zorunda kaldılar. Bu safların, devrimci halk kitlelerinde "kendileri gibi insanları" görmeleri, devrimci güçlerin kendilerini bastırmaya çalışan güçleri parçalama ve kendi saflarından devrimin saflarına önemli ölçüde kaymalara neden olma potansiyelini güçlendirecektir.

Elbette, “Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey” de işaret edildiği gibi, bu faktör (devrimci halkın karşıt güçlere göre bileşimi) “otomatik olarak” devrim tarafına destek ve hatta saflarından ayrılma anlamına gelmeyecektir; ancak bu, topyekûn mücadele boyunca bilinçli ve somut olarak geliştirilmesi gereken, potansiyel olarak olumlu bir faktördür. Ve gerçek bir iç savaş bağlamında bunun potansiyeli muhtemelen daha da büyük olacaktır; bu sistemin şiddet yoluyla uygulanmasını sağlayan kurumlar arasında bir kez daha “aralarında gerçek bir bölünme olasılığı” ve “hatta bu tür kurumların bazı bölümlerin faşistlerin yanında, diğerlerinin de faşistlerin karşıtı olanlarla birlikte *parçalanması* gündemde olabilir.”

Bu bağlamda bir başka önemli nokta daha var: Biz, devrimci komünistler (revcoms) ve önderlik ettiğimiz sürekli büyüyen halk kitleleri, faşistlere karşı mücadelede öne çıkmalı ve bunu burjuva-demokratik emperyalizmin savunucuları olarak değil, devrimci bir temelde yapmalıyız. Bunun, gerçek topyekûn mücadele de dahil olmak üzere, devrim için daha elverişli bir yeniden kutuplaşma potansiyeli ile bir hayli ilgisi vardır.

Bütün bunlar olurken yeni komünizmin vazgeçilmez bir parçası olan temel enternasyonalist yönelim ve yaklaşımın sağlam temellere oturtulması, sürekli akılda tutulması ve tutarlı bir şekilde uygulanması büyük önem taşıyacaktır. “Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey” de dikkat çektiğim gibi:

Bu devrim, ABD’nin tarihsel olarak yakından bağlantılı olduğu ve birçok durumda egemen olduğu ve yağmaladığı güneyindeki (ve kuzeyindeki) ülkelerde olup bitenlerden kaçınılmaz olarak etkilenecek ve karşılığında önemli ölçüde bunları etkileyecektir.

(Ve burada Devrimci Komünist Örgütü’nün yayınladığı çok önemli yeni bir kitaptan bahsetmek istiyorum. *Mexico: La Esperanza Revolucionaria [Devrimci Umut]* aynı zamanda İngilizceye çevrilmiş ve revcom.us adresinde mevcuttur.) (14)

“Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey” şu önemli noktaya vurgu yaparak devam ediyor:

Ve daha da genel olarak, bu devrimin, ülkenin mevcut sınırlarının çok ötesinde yer alan farklı güçler tarafından da görülme ve yanıtlanma biçimleri olacaktır. Bu ülkede ciddi bir devrim

mücadelesi bu ülkede ve tüm dünyaya sismik şok dalgaları gönderen güçlü bir siyasi deprem etkisi yaratacaktır. Böylesi bir duruma tepki geleceği, dünyanın her yerindeki baskıcı hükümetlerin ve güçlerin bu durumu kendi konumları ve amaçları için ciddi bir tehdit olarak görecekleri doğrudur. Bu güçlerden bazılarının yardım etmek için harekete geçmeleri ya da katılarak böyle bir devrimi ezme girişimleri konusunda gerçek bir olasılık vardır. Aynı zamanda, böylesi bir devrim sarsılarak uyanacak ve kelimenin tam anlamıyla her yerdeki milyarlarca insanda kuvvetli bir pozitif şok etkisi yaratarak, bu korkunç dünyaya başka bir alternatifin mümkün olmadığı şeklindeki düşünceyi paramparça edecektir. Genel olarak ve neredeyse kesinlikle, çok önemli bir şekilde küresel ölçekte yaşanacak bir yeniden kutuplaşmaya katkıda bulunacaktır. [İslami köktencilik gibi artık çok kötü eğilimlere kapılan insanlar üzerindeki etkisini bir düşünün. Bir anda dünyada her şey tamamen değişti; bu ülkede gerçekten kazanma ihtimali olan gerçek bir devrimci, özgürleştirici mücadele yaşanıyor. Yüz milyonlarca gencin yanı sıra dünya çapındaki diğer kişiler üzerindeki etkisini bir düşünün.]

Bütün bunların, bu devrimin önde gelen güçleri tarafından, stratejik yöneliminin ve hedeflerinin önemli bir parçası olarak dikkate alınması gerekir.

Her Şey Devrimci Bir Halkın Öne Çıkarılmasına Bağlı

(Daha) mümkün olan ve acilen ihtiyaç duyulan devrimin gerekli temellerini ve temel yol haritasını biraz derinlemesine ve geniş bir çerçevede inceledikten sonra, şimdi bir kez daha bu belirleyici noktaya dönüyoruz:

Her şey, en ağır şekilde ezilenlerden ve toplumun tüm kesimlerinden, önce binler, sonra milyonlar halinde baştan ve tutarlı bir şekilde ülke çapında örgütlenmiş, tüm toplumu etkileyecek, halk kitlelerinin olayları nasıl gördüğü ve her kurumun nasıl yanıt vermesi gerektiğiyle ilgili şartları değiştirecek güçlü bir devrimci güç olacak devrimci bir halk ortaya çıkarmaya bağlıdır. Şimdi her şey bu devrimci gücü fiilen öne çıkarmaya ve örgütlemeye odaklanmalıdır. (15)

1.) 5 Dur: Siyahi ve Kahverengi İnsanlara Yönelik Soykırımcı Zulmü, Kitlesel Hapsedilmeleri, Polis Vahşetini ve Cinayetlerini DURDURUN! Her Yerdeki Bütün Kadınların Ataerkil

Aşağılanmasına, İnsanlıktan Çıkarılmasına ve Boyun Eğdirilmesine, Cinsiyete ve Cinsel Yönelime Dayalı Tüm Baskıları DURDURUN! İmparatorluk Savaşlarını, İşgal Ordularını ve İnsanlığa Karşı Suçları DURDURUN! Göçmenlerin Şeytanlaştırılmasını, Kriminalize Edilmesini ve Sürgünlerini ve Sınırın Askerileştirilmesini DURDURUN! Kapitalizm-Emperyalizmin Gezegenimizi Yok Etmesini DURDURUN!

2-) Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz? kitabının bir filmi ve metni revcom.us/BA'nın Toplu Çalışmalarında ve localhost/yenikomunizm/ web sitesinde burada ve burada mevcuttur.

3-)Kuzey Amerika'daki Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa revcom.us adresinde burada mevcuttur.

4-) *DEVRİM VE DİN: Kurtuluş Mücadelesi ve Dinin Rolü CORNEL WEST ile BOB AVAKIAN Arasında Bir Diyalog*. Bu diyalog filmi ayrıca revcom.us adresinde/BA'nın Toplu Çalışmalarında mevcuttur.

5-) Devrim İçin Dikkat Edilmesi Gereken Noktalar revcom.us adresinde de mevcuttur.

6-) Kuzey Amerika'daki Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa revcom.us adresinde burada mevcuttur.

7-) Bob Avakian'ın Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey: Derin Kriz, Derinleşen Bölünmeler, Yaklaşan İç Savaş Olasılığı – Ve Acilen İhtiyaç Duyulan Devrim, Bu Devrim İçin Gerekli Bir Temel, Temel Bir Yol Haritası yazısına http://localhost/yenikomunizm/ adresinden ulaşabilirsiniz.

□□ Kuzey Amerika'daki Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa revcom.us adresinde burada mevcuttur.

9-) Devrim için Dikkat Edilmesi Gereken Altı Noktaya revcom.us adresinden de ulaşılabilir.

10-) *DEVRİM VE DİN: Kurtuluş Mücadelesi ve Dinin Rolü CORNEL WEST ile BOB AVAKIAN Arasında Bir Diyalog*. Bu diyalog filmi ayrıca revcom.us adresinde/BA'nın Toplu Çalışmalarında mevcuttur.

11-) Devrim İçin Dikkat Edilmesi Gereken Noktalar revcom.us adresinde de mevcuttur.

12-) Bu, localhost/yenikomunizm/ adresinde mevcut olan Bob Avakian'ın *Atılımlar: Marx'ın Tarihsel Atılımı ve Yeni Komünizm ile Daha İleri Bir Atılım* adlı eserinden alınmıştır.

13-) Bob Avakian'ın Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey: Derin Kriz, Derinleşen Bölünmeler, Yaklaşan İç Savaş Olasılığı – Ve Acilen İhtiyaç Duyulan Devrim adlı makalesi yine localhost/yenikomunizm/ adresinde mevcuttur. "Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var & Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz" alıntılanan açıklamaya buradan ve buradan erişebilirsiniz. Bu açıklama ilk olarak ABD Devrimci Komünist Partisi Merkez Komitesinden: Nasıl Kazanabiliriz—Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz?" de kullanılmıştır ve revcom.us adresinde mevcuttur.

14-) La Esperanza Revolucionaria [Devrimci Umut] revcom.us adresinden ulaşılabilir.

15-) Bu "Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey" makalesindendir.